

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 25 Şubat 2020
Sayı : 1153

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

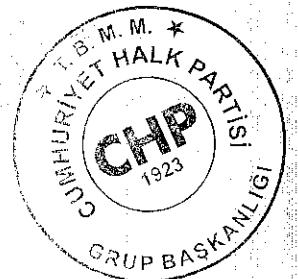
Belediye Kanununda değişiklik yapılmasına dair Kanun Teklifim gerekçeleriyle birlikte ekte sunulmuştur.

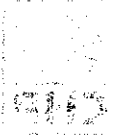
Gereğini saygılarımla arz ederim.

Yüksel ÖZKAN

Bursa Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal işler
Esas Komisyon	İçişleri
Tarih :	04 Mart 2020
Esas No:	2/2665

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
26 Şubat 2020
Numara:

TBMM GELEN EVRAK
26 Şubat 2020
No: 625068
EDİS YÖNÜNDEN AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) engelliliği, bir yetersizlik veya özür nedeni ile yaşa, cinsiyete, sosyal ve kültürel faktörlere bağlı olarak kişiden beklenen rollerin kısıtlanması veya yerine getirilememesi olarak tanımlamaktadır.

Tüm insanlar eşit doğar ve topluma katılımında eşit haklara sahiptir. Ancak gerçek yaşamda engelliler sosyal durumları, bilişsel ve fiziksel farklılıkları açısından söz konusu haklara ne yazık ki sahip olamamaktadırlar.

Tüm ailenin ve anne babanın annenin hamile olduğunu duyduktan sonraki beklentileri ve istekleri sağlıklı bir çocuk yönündedir. Ancak doğacak ya da doğan çocuğun engelli olması, gerek anne baba için gerekse ailedeki diğer üyeler için oldukça stres yaratan bir durumdur.

Engelli çocuklarının bakımı ve eğitimi sırasında karşılaşılan bazı güçlükler de bulunmaktadır. Ekonomik olarak gereksinimlerin artması, çocuğun durumu hakkında yeterince bilgiye sahip olamama, aile üyelerinin engelli çocuktan dolayı değişen rolleri, evlilik ilişkilerin bozulması, gerek zamanının sınırlamasından, gerekse kendilerine vakit kalmamasından kaynaklanan sosyal aktivitelere katılamama, toplumdaki diğer kişilerin engelli olan bireylere ve bu bireylerin ailelerine karşı olan tutumları ailenin sorunlarını artırmaktadır.

Son yıllarda gelişmiş veya gelişmekte olan ülkeler, engel türü ne olursa olsun, toplumsal yaşam içinde engelli tabanlı ayrımcılıkla mücadele etmek, toplumsal farkındalığı artırmak için çeşitli politikaların ve modellerin oluşturulması gerektiği konusunda birleşmektedirler.

Her anne ve baba sağlıklı çocuk sahibi olmak ister. Sağlıklı çocuk sahibi olamayan çocuğuna zihinsel ya da bedensel engelli tanısı konulan aileler için bu süreç oldukça travmatik bir durum oluşturmaktadır.

Engelli çocuğa sahip olan aileler bir yandan çocuklarının sorunlarıyla uğraşırken bir yandan da toplumda ki diğer sorumluluklarını yerine getirmek için çabalarlar.

Engeli nedeniyle fiziksel, sosyal ve duygusal yönden başkalarına bağımlı olan bireylerin öncelikle aile üyelerinin desteklenmesi gerekmektedir. Engelli çocuğa yönelik hizmetlerin, aile bireylerinin sorunlarının saptanması ve ailenin gereksinimlerinin belirlenmesi ve bu gereksinimler doğrultusunda hizmet verilmesi gerekmektedir.

Engelli bir bireyi olan ailelerin yaşadıkları sorunlar sadece engelli olan kişiyi değil, fiziksel, duygusal ve sosyal yönden tüm aile bireylerini de etkilemektedir.

Bu nedenle engelli bireyin ailesinin yaşadığı sorunları en aza indirmeye yönelik olarak;

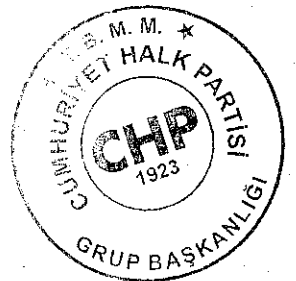
Engellilerin ailelerinin talep ettikleri zamanda engellilerin yatılı olarak bırakabilecekleri ve bakımlarının yapılacağı bakımevlerinin açılması aileleri bir nebze de olsa rahatlatacaktır.

Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 100.000'in üzerindeki belediyeler; kadınlar ile çocuklar için konukevleri açabilmektedirler. Bunun yanında bakıma muhtaç engelliler ile bakıma muhtaç yaşlılar için de yatılı olarak hizmet verebilmeliler. Özellikle maddi durumu iyi olmayan ailelerin

yakınlarını güvenli bir yerde bırakabilmeleri sosyal devlet gereği son derece önemlidir. Diğer belediyeler de mali durumları ve hizmet önceliklerini değerlendirerek kadınlar ile çocuklar için konuk evleri ve bakıma muhtaç engelliler ile bakıma muhtaç yaşlılar için yatılı olarak da hizmet verebilmeliler, engelli ve yaşlı bakım evleri açabilmeliler.

Bu sebeple teklifimiz ile hem engellinin hem ailenin içinde bulunduğu durumun olumsuz etkilerinin ve sorunlarının en aza indirilmesi amaçlanmaktadır.

BELEDİYE KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin ikinci ve üçüncü cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 100.000’in üzerindeki belediyeler; kadınlar ile çocuklar için konukevleri ve bakıma muhtaç engelliler ile bakıma muhtaç yaşlılar için yatılı olarak da hizmet veren, engelli ve yaşlı bakımevleri açmak zorundadır.”

“Diğer belediyeler de mali durumları ve hizmet önceliklerini değerlendirerek kadınlar ile çocuklar için konukevleri ve bakıma muhtaç engelliler ile bakıma muhtaç yaşlılar için yatılı olarak da hizmet veren, engelli ve yaşlı bakımevleri açabilirler.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

